

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/621/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614204944
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614204944.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom O., S. X, proti odporcovi: V. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., E. Z. P. na W. Z., t.č. u brata V. P. na adrese B. XXX, Z. nad I., o zaplatenie 518,05 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 8C/202/2014-71 zo dňa 13. októbra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa v celom rozsahu a odporcyni nepriznal náhradu trov konania. Vychádzal zo zistenia, že medzi stranami nebolo sporným, že odporca vstúpil do záväzkového právneho vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa. Navrhovateľ v písomnej žalobe tento zmluvný vzťah označil len všeobecným spôsobom ako „Zmluva o úvere vo forme povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte“ bez takej špecifikácie, ktorá by zabránila jeho zámene s iným zmluvným vzťahom. Síce navrhovateľ tvrdí, že vyhlásil k 30.09.2013 mimoriadnu splatnosť pohľadávky na účte odporcu pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX, čo však pre individualizáciu žalovanej pohľadávky vzhľadom na množstvo rôznych zmlúv pripojených k žalobe nepostačuje, keďže na každej z nich mohlo vzniknúť povolené prečerpanie. K žalobe bola pripojená zmluva č. účtu 1031621-349 z 13.03.1987 o zriadení sporožirového účtu, 2-krát zmluva o vydaní a používaní bankovej platobnej karty zo dňa 10.05.1999 a 11.05.2001, zmluva o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX z 10.01.2006, ktorá nahrádza pôvodnú zmluvu o bežnom účte z 13.03.1987, zmluva z 11.03.2008 o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby a balík EXCLUSIVE, ako aj o poskytnutí povoleného prečerpania po splnení podmienok uvedených v obchodných podmienkach banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom MIKRO podnikateľom účinným od 01.07.2007 a nahradení zmluvy, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru alebo povoleného prečerpania k účtu, zmluva o vydaní a používaní platobnej karty z 15.02.2010. Na daný vzťah okrem ustanovení Obchodného zákonníka bolo potrebné aplikovať i ustanovenia Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Je však nezistiteľné, ktoré znenie uvedeného zákona má súd aplikovať, najmä keď navrhovateľ ani netvrdí obdobie, v ktorom malo k povolenému, resp. nepovolenému prečerpaniu dôjsť. Rozhodujúcim je pritom tvrdenie navrhovateľa, kedy odporca dlžnú sumu vyčerpal, či tak urobil postupne, či a koľko zo žalovanej sumy vrátil, kedy sa tak stalo. Z prehľadu čerpania je vzhľadom na jeho nečitateľnosť nemožné zistiť ani to, či odporca úver len čerpal alebo aj splácal. Uplatňovaný nárok musí byť dostatočne a bezpečne preukázaný, vyčísliteľný z jednotlivých položiek

tak, aby mohol v rámci rozhodovacej činnosti súd prekontrolovať celkovú výšku uplatneného nároku. Úlohou súdu nie je dedukovať jednotlivé nároky navrhovateľa, resp. pátrať z čoho pozostávajú, ale prekontrolovať správnosť, odôvodnenosť a zákonnosť uplatnených nárokov. Okrem toho navrhovateľ neoznačil ani porušenie právnej povinnosti odporcom, pre ktoré pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti celého úveru. Následkom nesplnenia dôkaznej povinnosti je zamietnutie návrhu. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p..

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že odporcu zaviazal zaplatiť mu istinu 518,05 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % p. a. od 09.10.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania v sume 267,89 Eur. Poukázal na to, že Obchodný zákonník vôbec neupravuje formu záväzkovo-právneho vzťahu pri povolenom prečerpaní na bežnom účte. Zákon kogentne stanovuje písomnú formu len pre Zmluvu o bežnom účte. Nikdy netvrdil, že povolené prečerpanie na bežnom účte bolo dojednané napr. samostatnou zmluvou. Povolené prečerpanie na bežnom účte bolo poskytnuté jednostranným právnym úkonom jeho právneho predchodcu ako doplnková služba v súlade s jeho obchodnými podmienkami, ktoré taktiež predložil. Povolené prečerpanie peňažných prostriedkov na účte odporcu bolo poskytnuté ako doplnková služba k bežnému účtu po splnení odkladacích podmienok uvedených v bode 10.1. Úverových podmienok. Súdu predložil listinný dôkaz vo forme podrobného výpisu z predmetného bežného účtu odporcu s jeho presným číselným označením, z ktorého je preukázané poskytnutie povoleného prečerpania, ako aj všetky kreditné a debetné obraty, vrátane konečného zostatku na účte.

Odporca sa k podanému odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní namietal, že z predloženého listinného dôkazu, a to podrobného výpisu z bežného účtu odporcu vyplývajú kreditné a debetné obraty, odvolací súd tu poukazuje na skutočnosť, že z tohto výpisu nevyplýva, či odporca čerpal a ak čerpal, kedy čerpal povolené prečerpanie z bežného účtu. Vo svojom vyjadrení (č. I. 46) tvrdil, že pod položkami 264, 942 a 1650 bolo povolené prečerpanie na sumu 331,94 Eur. Avšak z výpisu účtu nevyplýva, že odporca uvedené povolené prečerpanie aj v skutočnosti čerpal a kedy ho mal čerpať. Odvolací súd ďalej poznamenáva, že už čase povolenia tohto prečerpania bol odporca v mínuse, a to pri položke 264 v mínuse 489,94 Eur, pri položke 942 v mínuse 503,33 Eur a pri položke 1650 v mínuse 517,94 Eur.

Okresný súd vo svojom rozhodnutí správne konštatoval, že navrhovateľ ani neoznačil porušenie právnej povinnosti odporcu, pre ktoré mal pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti celého úveru, a preto nebolo možné uvedené preskúmať. Je pravdou, že navrhovateľ v písomnej žalobe označil, že odporca mal porušiť povinnosti uvedené v článku 14.1. úverových podmienok a z tohto dôvodu bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Odvolací súd však poukazuje na to, že predmetné úverové podmienky označené bodom 14.1. obsahujú porušenie viacerých skutočností, pre ktoré môže navrhovateľ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, a to pod bodmi a/, b/ a c/. Navrhovateľ však bližšie nekonštatoval, ktoré z týchto povinností mal konkrétne odporca porušiť a nevyplýva to ani z dôkazov, preto nebolo ani možné zo strany súdu preskúmať, či navrhovateľom vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru bola dôvodná.

Pokiaľ súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodňoval aj tým, že nebolo možné zistiť, z ktorej zmluvy navrhovateľ uplatňuje svoj nárok, nakoľko k žalobnému návrhu bolo pripojených väčšie množstvo zmlúv medzi odporcom a právnym predchodcom navrhovateľa, odvolací súd konštatuje, že tieto zmluvy na seba jednotlivo nadväzovali a buď rušili pôvodnú zmluvu alebo ju iba dopĺňali. Medzi odporcom a právnym predchodcom navrhovateľa existoval právny vzťah zo Zmluvy o bežnom účte k účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Navrhovateľ tvrdil, že vyhlásil k 30.09.2013 mimoriadnu splatnosť pohľadávky na účte odporcu evidovanom pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Navrhovateľ však nepreukázal zmluvu, na základe ktorej malo dôjsť k zmluvnému vzťahu k účtu pod uvedeným číslom a ani neoznačil a nepredložil dôkaz, či došlo k zmene čísla účtu, a to o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX, nakoľko všetky predložené zmluvy navrhovateľom k žalobnému návrhu sa vzťahujú k tomuto číslu účtu.

Vzhľadom na vyššie konštatované odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.